Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

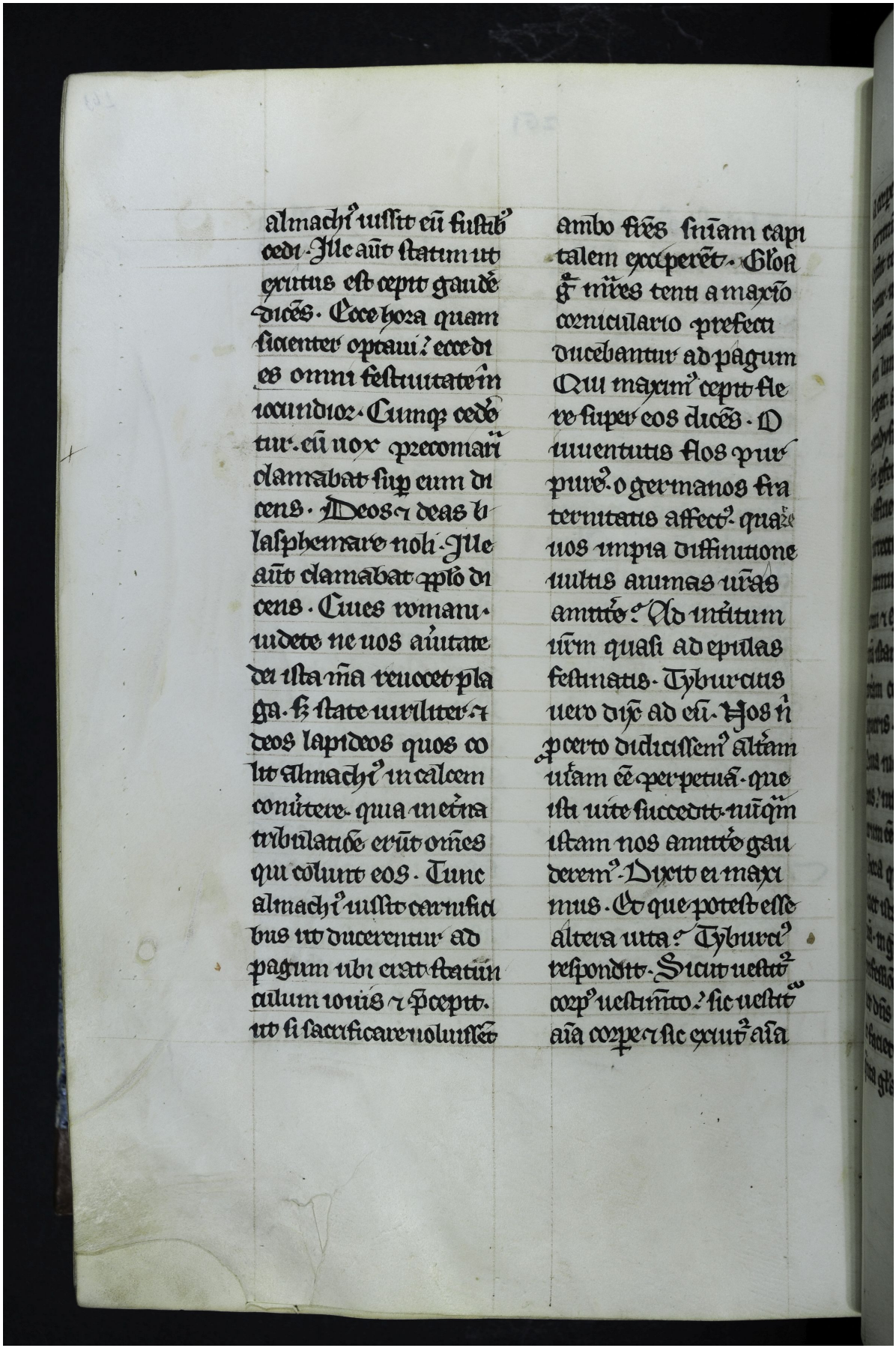

almachi⁹ iussit eū fustib⁹
cedi. Ille aūt statim ut
exutus est cepit gaudē
dicēs. Ecce hora quam
sicienter optaui? ecce di
es omni festiuitate in
iocundior. Cumq; cedē
tur. eū uox precomari
clamabat sup eum di
cens. Deos ⁊ deas b
lasphemare noli. Ille
aūt clamabat ꝓplo di
cens. Ciues romani.
uidete ne uos aūitate
dei ista mā reuocet pla
ga. sz state uiriliter ⁊
deos lapideos quos co
lit almachi⁹ in calcem
conuertere. quia in eterna
tribulatiōe erūt omēs
qui colunt eos. Tunc
almachi⁹ iussit carnifici
bus ut ducerentur ad
pagum ubi erat statun
culum iouis ⁊ ꝑcepit.
ut si sacrificare uoluissēt

ambo frēs sniam capi
talem exciperēt. Glosa
g̃ mrres tenti a maxīo
corniculario prefecti
ducebantur ad pagum
Qui maxim⁹ cepit fle
re super eos dicēs. O
iuuentutis flos pur
pure⁹. o germanos fra
ternitatis affect⁹. quare
uos impia diffinitione
uultis animas uras
amittere? Ad interitum
urm quasi ad epulas
festinatis. Tyburcius
uero dixit ad eū. Nos n̄
ꝓcerto didicissem⁹ alteram
uitam ēē perpetuā. que
isti uite succedit. nūqm
istam nos amittere gau
deremus. Dixit ei maxi
mus. Et que potest esse
altera uita? Tyburci⁹
respondit. Sicut uestit⁹
corp⁹ uestimēto? sic uestit⁹
aīa corpe ⁊ sic exiut⁹ aīa